

Povinnost zaměstnavatele k náhradě škody způsobené zaměstnanci

Abstrakt

V předkládané disertační práci se autorka věnuje tématu povinnost zaměstnavatele k náhradě škody (újmy) způsobené zaměstnanci. Tato problematika je přitom problematikou vysoce aktuální, v jejímž rámci v minulosti došlo, a i nadále pravidelně dochází k přílivu stále nových a nových otázek, nebo dokonce ke zновуotevírání otázek již dříve řešených. Současně platí, že se jedná o téma rovněž pragmaticky zaměřené, neboť téměř každý ze zaměstnavatelů se někdy dostal do postavení, v němž byl nucen tuto svou zákonnou povinnost vůči zaměstnanci plnit.

Zásadní pozornost je v rámci této disertační práce věnována rozboru jednotlivých druhů odpovědnosti zaměstnavatele za újmu způsobenou zaměstnanci a kritickému náhledu na komplexnost jejich úpravy a jejich reálnou využitelnost. Není opomenuto ani mezinárodní srovnání na místech, kde je to vhodné a účelné. Poskytnuta je též celá řada konkrétních podnětů *de lege ferenda*.

První část je věnována základnímu vhledu do této problematiky, ale kromě něj je v ní obsaženo též přehledné statistické srovnání četnosti soudních rozhodnutí ve věcech žalob na plnění jednotlivých druhů odpovědnosti zaměstnavatele, aby bylo v samém úvodu dostatečně zjevné nakolik je tato právní úprava v soudní praxi využívána.

Druhá část je potom věnována obecné povinnosti zaměstnavatele k náhradě škody, včetně jejich projevů v rámci vybraných služebních poměrů a dalších vybraných souvislostí.

Třetí část je společným pojednáním o zvláštní povinnosti zaměstnavatele k náhradě škody způsobené plněním zvláštní prevenční povinnosti a povinnosti zaměstnavatele k náhradě škody vzniklé na věcech vnesených a odložených. Ani zde přitom nejsou opomenuty příléhavé podněty *de lege ferenda*.

Čtvrtá část je jakýmsi obecným úvodem, v němž jsou vymezeny základy odpovědnosti zaměstnavatele z titulu pracovního úrazu, nebo nemoci z povolání.

V páté části je pak navázáno samotným principem odškodňování pracovních úrazů, případně nemocí z povolání v České republice. Přidána je zde současně celá řada relevantních srovnání se zahraniční právní úpravou.

Šestá část hledí na pracovní úrazy, a nemoci z povolání poněkud neobvyklým způsobem, a to jednak z hlediska možné povinnosti zaměstnavatele k poskytnutí náhrady mzdy zaměstnanci, na jehož pracovní úraz, nebo nemoc z povolání je pohlíženo jako na překážku v práci na straně zaměstnavatele, a jednak z hlediska povinnosti zaměstnavatele odškodnit pracovní úraz, nebo nemoc z povolání v případě faktického pracovního poměru a výkonu „práce na zkoušku“.

V závěru jsou samozřejmě shrnuty některé dílčí poznatky, k nimž autorka při psaní dospěla.

Klíčová slova: povinnost zaměstnavatele k náhradě škody; pracovní úraz; nemoc z povolání